

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Vladimir Grosu
(art. 179 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-487/2023
Nr. PIGD 1-18145554-01-Ira-28032023)*

Recurs inadmisibil depus până la 01 septembrie 2023; Instanța de apel a motivat suficient decizia; Neaudierea martorilor în instanța de judecată, când declarațiile acestora de la etapa urmăririi penale nu erau contestate.

18 septembrie 2025

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Instanța de fond: Petru Harmaniuc

Instanța de apel: Alexandru Spoială, Mihail Diaconu, Dorin Dulghieru

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Vladimir Grosu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Vladislav Gribincea,
Ghenadie Eremciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Vladimir Grosu s-a născut în anul 1988 în Ucraina. El a fost învinuit în baza art. 179 alin. (1) Cod penal (violarea de domiciliu).

2. Vladimir Grosu a fost apărat de avocatul Roman Plămădeală.

3. Cauza penală a fost examinată în primă instanță în procedură generală, în lipsa inculpatului, care a fost anunțat în căutare. Prima instanță l-a recunoscut pe Vladimir Grosu vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și l-a condamnat la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 de ore. La 09 noiembrie 2022, instanța de apel a respins apelurile și a menținut sentința.

4. La 19 decembrie 2022, avocatul Roman Plămădeală, în interesele lui Vladimir Grosu, a depus recurs. El a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei decizii de achitare.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 26 martie 2018. Prima instanță a examinat cauza în perioada 11 aprilie 2018 - 30 iunie 2022. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 12 august - 09 noiembrie 2022. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 28 martie 2023.

ÎN FAPT

a. Învinuirea.

6. Vladimir Grosu a fost acuzat că, aproximativ din luna noiembrie 2017 și până la 15 martie 2018, a pătruns în mod ilegal în domiciliul lui Eugen Robul, situat în mun. Chișinău, fără consimțământul acestuia, iar la solicitarea de a părăsi locuința, a refuzat, manifestând un comportament agresiv față de proprietarul locuinței. Acțiunile lui Vladimir Grosu au fost încadrate în baza art. 179 alin. (1) Cod penal.

b. Probele

7. La 15 martie 2018, Eugen Robul a sesizat organele de poliție să tragă persoana necunoscută de gen masculin, care în perioada de timp de la noiembrie 2017 până la 15 martie 2018 a pătruns în casa de locuit din mun. Chișinău, unde s-a aflat fără permisiune până când a fost depistat de către proprietar (f. d. 4).

8. Conform informației telefonice parvenite la Inspectoratul de Poliție Centru de la serviciul „902”, la 15 martie 2018, ora 22:45, a parvenit apel de pe numărul de telefon 060289289, de la Eugen Robul că ultimul a reținut o persoană (f.d.5).

9. Fiind audiat în calitate de bănuit la 26 martie 2018, Vladimir Grosu a declarat că, la 15 martie 2018, se deplasa pe străzile mun. Chișinău în căutare de lucru. Spre seară, pe fondul ploii, a intrat într-o casă avariata de pe șos. Hîncești pentru a se adăposti, unde a rămas într-o cameră și a adormit pe un pat. El a fost trezit de proprietar, care l-a întrebat cum a pătruns în locuință și l-a scos afară cu ajutorul unui prieten. Cei doi l-au imobilizat și l-au predat poliției. Grosu a fost escortat la IP Centru și a recunoscut integral fapta, manifestând căință (f.d. 26). Fiind audiat în calitate de învinuit el și-a menținut declarațiile (f.d. 37).

c. Sentința

10. La 30 iunie 2022, prin [sentința](#) Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Vladimir Grosu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 de ore. Instanța a constatat din probele administrate că inculpatul Vladimir Grosu a comis infracțiunea prevăzută de violare de domiciliu, constând în pătrunderea și rămânerea ilegală în locuința părții vătămate, Eugen Robul, fără consimțământul acesteia, și refuzul de a o părăsi la cerere. Declarațiile inculpatului din faza urmăririi penale confirmă integral fapta, iar probele coroborate din procesul judiciar exclud susținerile apărării că acțiunile inculpatului nu conțin elementele unei infracțiuni. La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea redusă a faptei (infracțiune ușoară), de lipsa antecedentelor penale și de situația personală a inculpatului.

d. Apelul și decizia instanței de apel

11. La 12 iulie 2022, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Denis Cebotari, a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și stabilirea unei pedepse cu închisoare de trei ani, cu executare într-un penitenciar de tip semiînchis. Procurorul susține că instanța a constatat corect vinovăția inculpatului, însă a aplicat o pedeapsă necorespunzătoare gravității faptei. Fiind anunțat în căutare, inculpatul nu întrunește condițiile pentru aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

12. La 12 iulie 2022, avocatul Plămădeală Roman, în interesele inculpatului, a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei soluții de achitare. Partea apărării invocă că procesul s-a desfășurat în lipsa inculpatului, a părții vătămate Eugen Robul și a martorului Ion Știrbu, nefiind posibilă audierea acestora. Avocatul a subliniat că nu a fost posibil de a fi stabilită starea de fapt, iar probele administrate – procesul-verbal de sesizare, informația telefonică către IP Centru, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa ilustrativă – nu demonstrează vinovăția inculpatului.

13. La 09 noiembrie 2022, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelurile și a menținut sentința. Instanța de apel a constatat că vinovăția lui Vladimir Grosu a fost dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil prin ansamblul probelor

administrare (procese-verbale de sesizare, cercetare la fața locului, declarațiile inculpatului, informația telefonică și planșa ilustrativă). Argumentele apărării privind lipsa probelor concludente au fost considerate nefondate, instanța reținând că prima instanță a stabilit corect situația de fapt și a încadrat juridic fapta. Ea a subliniat că inculpatul și-a recunoscut integral vina în faza urmăririi penale. La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea redusă a faptei, lipsa antecedentelor penale și circumstanțele personale ale inculpatului, aplicând o pedeapsă neprivativă de libertate (200 de ore muncă neremunerată în folosul comunității), proporțională, echitabilă și suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei. Decizia motivată a fost pronunțată la 07 decembrie 2022.

e. Procedura de recurs

14. La 19 decembrie 2022, avocatul Roman Plămădeală, în numele inculpatului Vladimir Grosu, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Avocatul a reiterat argumentele din apel, menționând că probele examinate (procesul-verbal de sesizare, informația telefonică „902”, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa ilustrativă din 15 martie 2018 nu pot demonstra vinovăția lui Vladimir Grosu în comiterea infracțiunii imputate și că simpla sesizare a organului de urmărire penală nu constituie dovadă a vinovăției și nu poate atrage răspunderea penală.

15. La 31 mai 2023, Curtea Supremă de Justiție a cerut depunerea referinței la recurs. La 16 septembrie 2025, procurorul în Secția reprezentarea Înviniții în Curtea Supremă de Justiție, Cătălin Scutelnic, a depus referință și a solicitat declararea inadmisibilă a recursului, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

16. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

17. Recursul a fost declarat în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

18. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizia nr. [1ra-854/2022](#), para 85).

19. Completul constată că autorul recursului solicită achitarea pe motivul neaudierii părții vătămate și a martorului în instanță, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală. Pct. 6) se referă la motivarea deciziei instanței de apel, iar pct. 8) se referă la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

20. Cu referire la pct. 6), instanța de recurs reiterează cele menționate în para. 100 din decizia sa nr. [1ra-854/2022](#):

„simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ar trebui interpretat ca o obligație a instanței de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției.”

21. Recursul nu oferă o argumentare pertinentă în sprijinul acestui temei, limitându-se la reluarea susținerilor deja prezentate în instanța de apel. Toate motivele invocate de apărare au fost respinse de instanța de apel, care a oferit o motivare detaliată. Instanțele de judecată au stabilit vinovăția condamnatului în baza probelor materiale precum procesul-verbal de sesizare privind pătrunderea ilegală în domiciliul victimei; informația telefonică transmisă prin serviciul „902”, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa ilustrativă care reflectă starea locuinței; precum și declarațiile inculpatului din faza urmăririi penale, prin care acesta a recunoscut integrală vinovăția și a oferit detalii concrete despre modul și împrejurările comiterii infracțiunii. Completul este de acord că probele administrate au fost suficiente pentru stabilirea vinovăției condamnatului. Susținerile apărării privind insuficiența probatoriului sunt lipsite de temei. La etapa urmăririi penale, condamnatul a confirmat că a intrat în casa ce nu îi aparține și a dormit în ea fără vreun drept. El a fost găsit în casă de către proprietar, care a sesizat poliția. Prin urmare, criticile formulate în recurs nu sunt apte să răstoarne soluția contestată.

22. Cu referire la temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată că examinarea cauzei s-a desfășurat în lipsa

inculpatului, care a fost anunțat în căutare. Instanța de judecată a examinat cauza și în lipsa părții vătămate și a martorului Ion Știrbu. Din actele dosarului rezultă că cauza s-a aflat pe rolul instanței aproximativ patru ani, timp în care acuzarea nu a putut asigura prezența părții vătămate și martorului în ședința de judecată, necățind că au fost citați și dispuse mai multe aduceri silite (f.d. 150-158 și 184-187). Instanța de judecată, ținând cont de respectarea termenului rezonabil de examinare a cauzei, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora. Apărarea nu a explicat cum acest fapt ar fi fost determinant pentru soluția pe caz, atunci când inculpatul recunoscuse fapta la etapa urmăririi penale, iar corectitudinea declarațiilor părții vătămate niciodată nu a fost contestată. Mai mult, partea vătămată a predat condamnatul poliției chiar în casa în care a fost găsit dormind. Partea vătămată nu cunoștea condamnatul până la acel incident și nu avea vreun motiv să îl denunțe fără temeii. De asemenea, declarațiile acestor martori nu erau unicele în baza cărora a fost constatată vinovăția condamnatului.

23. Din considerentele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul declarat de către avocatul Roman Plămădeală împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Vladislav Gribincea

Ghenadie Eremciuc